

Kar Yanığı

– Ümit Seyhan · 11 Şubat 2019

Şuh sevdaların yağmur damlası
Ne görmek istersin arzu mu aşk mı?
Kar yağını bir yara ki hala sızlıyor
Yarası yarama benzer birisi var mı?

Gidişler birikti solgun yüzümde
Bakıyorum elimde kalan bilete
Umudu beş geçe kalkan trene
Hoşçakal diyecek birisi var mı?

Karlar sepeliyor şehrin üstüne
Bir gariplik çöküyor benzer halime
Tutsa biri elimden gitme dur dese
Tüm gidişleri kesecek birisi var mı?

Kuşlar suspus olmuş gökyüzü gri
Ağlamak istiyorum çocuklar gibi
Düşmüşüm bir elim kan bir elim kirli
Acımdan öpecek birisi var mı?

Görüyorum akrebin ucunda beşi
Öyle ayaz ki ay dersin zemheri
Nere diyor benden uzak bende biri
Bakıyorum başka duyan birisi var mı?

Gönül ter döküyor yılan gönüyle
Acıdan nasırlaşmış kuş yüreğiyle
Gitme vakti geldi tren önümde
Gözyaşımı silecek birisi var mı?

Zordur acizliğe inat böylesi gülmek
Bir cam kenarına sessizce sinmek
Hayale el sallayıp hayale gitmek,
Buğulu cama yazılacak bir isim var mı?

Ümit Seyhan